

Upravni sud Republike Hrvatske

UPRAVNI POSTUPAK – privremeno rješenje

Čl. 217. Zakona o općem upravnom postupku, NN 53/91 i 103/96

Konačno i pravomoćno privremeno rješenje može se izmijeniti samo u povodu izvanrednih pravnih lijekova, a ne u postupku donošenja rješenja o glavnoj stvari kojim se ukida privremeno rješenje.

»Prema podacima spisa predmeta, tužitelju je, u skladu s ovlaštenjem i svrhom odredbe čl. 118. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 79/07 i 35/08), privremenim rješenjem od 15. travnja 2003. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, s danom 3. ožujka 2003., jer je utvrđeno da tužitelj ispunjava uvjete iz odredbe čl. 34. st. 1. i 52. Zakona o mirovinskom osiguranju, a navedeno je da će se visina invalidske mirovine odrediti posebnim rješenjem, jer je ovo rješenje privremeno, dok se ne prikupe potrebni podaci o plaći i mirovinskom stažu.

U postupku donošenja prvostupanjskog rješenja, kojim je ukinuto navedeno privremeno rješenje, nije raspravljano o visini invalidske mirovine zbog potrebe naknadnog prikupljanja podataka o plaći i mirovinskom stažu, već je utvrđeno da tužitelj ne ispunjava uvjete za priznanje prava iz odredbe čl. 52. Zakona o mirovinskom osiguranju.

Kako je u međuvremenu privremeno rješenje od 15. travnja 2003., kojim je tužitelju priznato pravo na invalidsku mirovinu, postalo konačno i pravomoćno, prvostupanjsko tijelo u redovnom postupku donošenja prvostupanjskog rješenja više nije moglo utvrđivati ispunjava li tužitelj uvjete za priznanje tog prava ili ne. Naime, navedeno privremeno rješenje moglo se u pogledu priznanja prava izmijeniti samo na način predviđen Zakonom o općem upravnom postupku (NN 53/91 i 103/96), tj. upotrebom izvanrednih pravnih lijekova, imajući u vidu da je odredbom čl. 217. st. 4. Zakona o općem upravnom postupku propisano da se privremeno rješenje u pogledu pravnih lijekova i izvršenja smatra kao samostalno rješenje.«

Us-6564/2005, 21. svibnja 2008.

UPRAVNI SPOR – pravo na pristup informacijama

Čl. 6. Zakona o upravnim sporovima, NN 53/91, 9/92 i 77/92

Čl. 13. st. 1. Zakona o pravu na pristup informacijama, NN 172/03

Nema uvjeta za vođenje upravnog spora u povodu ustupanja zahtjeva za pravo na pristup informacijama tijelu javne vlasti koje raspolaže informacijom, koji zahtjev je ustupljen jer tijelo kojem je podnesen ne raspolaže traženom informacijom.

»Tuženo je tijelo dopisom od 12. svibnja 2008., sukladno odredbi čl. 13. st. 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (NN 172/03), zahtjev ustupilo Hrvatskom fondu za privatizaciju kao tijelu javne vlasti koje posjeduje, raspolaže ili nadzire traženu informaciju, o čemu je obavijestilo podnositelje zahtjeva (tužitelje).

Odredbom čl. 15. st. 2. istoga Zakona propisani su slučajevi u kojima tijelo javne vlasti donosi rješenje o odbijanju zahtjeva za pristup informaciji, pa je točkom 2. navedenog članka Zakona propisano da je tijelo javne vlasti obvezno donijeti rješenje o odbijanju zahtjeva ako ne raspolaže, ne nadzire, niti ima saznanja gdje se informacija nalazi.

S obzirom na to da je u konkretnom slučaju tuženo tijelo imalo saznanja o nadležnom tijelu javne vlasti kod kojeg se informacija nalazi, postupilo je sukladno citiranoj odredbi članka 13. stavka 1. Zakona i zahtjev ustupilo nadležnom tijelu bez donošenja posebnog rješenja.

Iz svega proizlazi da se u situaciji kada tijelo javne vlasti ne raspolaže informacijom niti je nadzire, ali ima saznanja gdje se ona nalazi, ne donosi rješenje o zahtjevu.

Slijedom izloženog, u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za vođenje upravnog spora iz čl. 6. Zakona o upravnim sporovima (NN 53/91, 9/92 i 77/92) jer se o zahtjevu koji je, u smislu čl. 13. Zakona o pravu na pristup informacijama, ustupljen nadležnom tijelu i ne donosi upravni akt.«

Us-5953/2008, 20. lipnja 2008.

VLASNIŠTVO – nekretnine – stranci

Čl. 356. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06 i 141/06

U postupcima davanja suglasnosti za stjecanje vlasništva nekretnina u Republici Hrvatskoj stranim fizičkim i pravnim osobama, u slučajevi-

ma kad osporeni akt tuženog tijela sadržava razloge iz kojih proizlazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni propisani uvjeti uzajamnosti, iako nije naveden propis strane države na kojem se temelji takvo utvrđenje, osporeno rješenje ne može se ocijeniti nezakonitim samo iz navedenog razloga.

»Prema odredbi čl. 356. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96 – 114/01), strane fizičke i pravne osobe mogu stjecati vlasništvo nekretnina na području Republike Hrvatske pod pretpostavkom uzajamnosti, a to znači pod onim uvjetima pod kojima domaće fizičke i pravne osobe mogu stjecati nekretnine u državi pripadnik koje traži suglasnost za stjecanje vlasništva nekretnina u Republici Hrvatskoj. Uzajamnost pretpostavlja da jedna država svoje postupanje prema državljanima druge države čini zavisnim o postupanju te države prema njezinim državljanima. Prema tome, nije dovoljno da bi bila ispunjena pretpostavka uzajamnosti da prema pravu strane države fizičke i pravne osobe iz Republike Hrvatske mogu stjecati nekretnine, nego se upravo traži da budu ispunjeni i oni uvjeti koje strana država traži za stjecanje vlasništva nekretnina od fizičkih i pravnih osoba iz Republike Hrvatske.

U postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja utvrđeno je da je tužiteljica državljanka Bosne i Hercegovine te da prema odredbama Zakona o vlasničkopравnim odnosima (Službene novine Federacije BiH 6/98) strani državljani mogu stjecati nekretnine u toj državi ako u njoj stalno borave ili obavljaju djelatnost.

Kako iz spisa predmeta, dostavljenih Sudu uz odgovor na tužbu, proizlazi da tužiteljica nema prijavljen stalni boravak u Republici Hrvatskoj, niti u njoj obavlja dopuštenu djelatnost, tužbeni razlozi i ne dovode u sumnju pravilnost i zakonitost rješenja tuženog tijela.

U obrazloženju rješenja tuženog tijela navedeni su razlozi na temelju kojih je utvrđeno da nisu ispunjeni uvjeti uzajamnosti. Osporeno rješenje poziva se na odredbu članka 356. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, ali ne navodi mjerodavan propis strane države za konkretan slučaj. Prema zaključku sjednice Imovinskopravnog odjela Suda od 9. lipnja 2008., u postupcima davanja suglasnosti za stjecanje vlasništva nekretnina u RH stranim fizičkim i pravnim osobama, u slučajevima kad osporeni akt tuženog tijela sadržava razloge iz kojih proizlazi da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni propisani uvjeti uzajamnosti, iako nije naveden propis strane države na kojem se temelji takvo utvrđenje, osporeno rješenje ne može se ocijeniti nezakonitim samo iz navedenog razloga.«

Us-641/2004, 18. lipnja 2008.

VLASNIŠTVO – građevna dozvola – poboljšice

Čl. 87. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06 i 141/06

Građevna dozvola za rekonstrukciju dotrajalih balkonskih ograda može se izdati bez pristanka svih suvlasnika zgrade.

»Sud u cijelosti prihvaća shvaćanje tuženog tijela izloženog u obrazloženju osporenog rješenja i nalazi da je to tijelo pravilno postupilo kad je osporenim rješenjem odbilo žalbu tužitelja izjavljenu protiv građevne dozvole tijela prvog stupnja Grada Z., Gradskog ureda za prostorno uređenje, graditeljstvo, stambene i komunalne poslove i promet, Sedmi područni odsjek za prostorno uređenje i graditeljstvo S., klasa UPI-361-03/02-01/14, ur. br. 251-05-37/704-02-05 od 9. srpnja 2002., kojim se suvlasnicima stambene zgrade na k.č. br. 1004/7, k.o. S., dopušta rekonstrukcija dotrajalih balkonskih ograda na balkonima.

Pravilno tuženo tijelo u obrazloženju osporenog rješenja upućuje na odredbu čl. 87. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96 – 114/01) prema kojem iznimno od odredbe st. 1. tog članka nije potreban pristanak svih suvlasnika nekretnine ako suvlasnici koji zajedno imaju većinu suvlasničkih dijelova odluče da se poboljšica učini, a da će oni sami snositi troškove ili se ti troškovi mogu pokriti iz pričuve, ne ugrožavajući time mogućnost da se iz pričuve podmire potrebe redovitoga održavanja, te ako te poboljšice neće ići suviše na štetu nadglasanih suvlasnika. U konkretnom predmetu upravo se radi o slučaju kakav ima u vidu naprijed citirana odredba Zakona.«

Us-8133/2004, 23. svibnja 2008.

*Priredila Inga Vezmar Barlek**

* Inga Vezmar Barlek, sutkinja Upravnog suda Republike Hrvatske (judge at the Administrative Court of the Republic of Croatia)